

... DĨ NHIÊN, BA ÔNG CLINTON, BUSH OBAMA có cá tính khác nhau. Nhưng cả ba ông đều có chung một điểm...

Một Quan Niệm Rõ Ràng Về Quốc Gia

... DĨ NHIÊN, BA ÔNG CLINTON, BUSH OBAMA có cá tính khác nhau. Nhưng cả ba ông đều có chung một điểm. Đó là họ có cùng một quan niệm rất rõ ràng về nước Mỹ. Là một công quốc, nước Mỹ phải sẵn sàng, phải lãnh đạo nước mình và thế giới như thế nào. Trên thế giới, có nhiều nhà lãnh đạo khác nhau, thuộc nhiều xu hướng, cá tính khác nhau, và tôi đã từng gặp nhiều loại nguyên thủ, lãnh đạo. Tôi nhớ có lần tôi ngồi họp trực tiếp một mặt vài nhà lãnh đạo, họ đều đến một chỗ trong buổi tôi phải trả lời: “Lạy Chúa tôi, sao dân chúng của nước nào mà bất hợp nhất đến thế, họ có những tên lãnh tụ ngu như bò.”. Vâng, bọn sẽ gặp những nhà lãnh đạo ngu si, ích kỷ, tham lợi, nhảm nhí, và tính khí không xứng đáng làm lãnh tụ. Có những người trông rất sắc quái đến, sẵn lòng cầm một hợp đồng chính trị điên rồ, biến họ. Có những nhà lãnh đạo vừa bất tài, vừa ngô nghê, không biết tí gì về vai trò, quyền hạn của mình. Đã có lần tôi hỏi một câu hỏi tàn nhẫn khi được tin về một nhà lãnh đạo qua đời: “Làm sao họ dám nói như vậy về lãnh tụ của họ?”. Nhưng cũng nh đó, lại có những nhà lãnh đạo vừa thông minh, vừa khôn ngoan và tử tế. Họ là những người làm cho bọn phải cảm phục và quý mến. Và chính vì điểm này chúng ta cần ghi nhớ: Có rất nhiều người họ đi những đức tính đó, nhiều hơn một bên những người.

Theo ý của tôi, ngoài những thách thức chính sách, óc phán xét, tài năng chính trị, và khả năng thao túng, cuộc thách thức quan trọng về tài lãnh đạo của vị nguyên thủ là thế xem ông ta có đặt quyền lợi quốc gia trên hết hay không. Ông ta có đặt quyền lợi của quốc gia dân tộc cao hơn lợi ích chính trị cá nhân của mình hay không? Đó chính là cuộc thử nghiệm thực tế nhất. Có rất ít vị nguyên thủ được cuộc thi này. Cả ba vị từng thách thức tôi vừa kể trên đều làm được chuyện đó, có điểm là vì một lý do đơn giản, lòng đức của họ không được biến họ ra ngoài đời mọi người và họ hiểu.

Thành phố New York (Mỹ)

Người Mỹ có thói quen tại tiệc tùng đi đâu đi với thói quen bên ngoài, nào là kiêu ngạo, ồn ào, ích kỷ cho họ phần mình, hiểu đáp người khác, và năng tay với bàn bè. Nhưng chính chính nuớc Mỹ vẫn là một nước giàu mạnh, hùng cường vì một lý do nào đó. Người ta vẫn nhìn vào nước Mỹ như một tấm gương để noi theo, phải chăng nước này có tinh hoa riêng của nó. Vâng, trong phạm vi cách của người Mỹ có tinh thần mạo hiểm, hào hiệp, đức hun đúc qua nhiều thế kỷ, xuất phát từ tinh thần khai phá biên cương mới để lập nghiệp, và nhiều đợt di cư của các sắc dân khắp thế giới đến đây, từ cuộc chiến để giành độc lập, đến cuộc Nội Chiến, từ nhiều biến cố lịch sử, cũng như những sự kiện tình cờ. Tất cả đã làm thành một nước Mỹ vĩ đại. Cái tinh thần mạo hiểm này không có nghĩa là người Mỹ tự tử, tự tử, hay thành công hơn người nước khác. Nó chính là cảm nghĩ của họ về đợt nước mình sống. Chính lòng nhiệt tình của họ đối với xã hội đã phá bỏ đức tin những ngăn cách về màu da, giai cấp, tôn giáo, hay quá trình trở nên thành.

Lý tưởng của người Mỹ là những giá trị đạo đức mà họ tin. Lý tưởng này gồm có: Tự do cá nhân, Tôn trọng luật pháp, Dân chủ. Nó cũng nằm trong quá trình thành đợt của mỗi cá nhân: họ giỏi là đức tin, trung đạo, phải tin làm lấy, và siêng năng, chịu khó tin thành công.. Song có lẽ điểm quan trọng nhất phải nói là mỗi người Mỹ đều có ao ước duy trì cho đức tin những giá trị trên, và rằng báo về những giá trị đó. Họ coi những giá trị đó là ưu tiên hàng đầu cho cá nhân mình, sau đó là cho đợt nước. Chính vì những giá trị đạo đức này, giúp cho nước Mỹ có những quy tắc đức tin để với những khó khăn, thử thách. Vì lý tưởng đó mà binh lính Mỹ chấp nhận hy sinh. Vì nó mà mỗi người dân Mỹ dù sang giàu hay nghèo hèn đều sẵn sàng để nghiêm chỉnh chào khi báo quốc ca "The Star-Spangled Banner" được trỗi lên. Hiên nhiên là lý tưởng đó không phải lúc nào cũng được thực hiện, song mỗi người đều có gắng thực thi cho báo đức tin.

Người Mỹ Cần Phải Duy Trì Lòng Tin.

VÀI NĂM SỚM TÔI, DÂN MỸ SẴN ĐÓNG DẬP THỬ THÁCH VỀ TÁNH TÌNH CỦA MÌNH. Nước Mỹ sẽ không yêu mến người giỏi chính trị nếu như những người này không trung thực đây. Nhưng nước Mỹ vẫn nên duy trì sự tin tưởng, lòng tin vào đợt nước của mình. Đó là một lý tưởng, nhưng nó mà chúng ta có tinh thần lạc quan, làm được thành tích mới, hãy ráng gìn giữ nó. Sự tin là một báo với, tin người phạm quý báu cho một quốc gia.

Thói quen có thể thay đổi. Một vài nước mới trở thành cường quốc. Nhưng để đó không làm suy giảm nhu cầu phải có lý tưởng của dân Mỹ. Lý tưởng này giúp cho nước Mỹ trở trung thực, tái xác nhận về thói của mình, và tăng thêm trách nhiệm của nó. Bao giờ cũng hay có những người phạm thử thách xem người dân có còn muốn can thiệp, chấp nhận, hay họ muốn rút lui, hay ra khỏi

cuộc chuyển đổi. Tôi nghĩ câu trả lời trong trường hợp của nước Mỹ nằm ở lý tưởng mà dân nước này theo đuổi.

Tôi có một người bạn, cha mẹ của anh là người di dân sang Mỹ lập nghiệp. Họ là người gốc Do Thái ở Âu châu đến Mỹ để tìm kiếm sự an ninh. Cha mẹ của anh đến New York Gia đình không thuộc vào hàng khá giả cho lắm. Cha của anh chết lúc anh còn nhỏ. Mẹ của anh tiếp tục vất vả nuôi con. Sau một thời gian, anh lớn lên, trưởng thành và trở nên giàu có. Anh theo mẹ đi xa, ra ngoài nước Mỹ. Nhưng bà mẹ bao giờ cũng đi đâu cũng có. Cùng đến khi cha mẹ, gia đình đi tìm cái đẹp trong cuộc sống của ngân hàng. Trong thời gian này, con cháu còn tìm thấy cái đẹp khác. Họ không có chìa khóa. Vì vậy họ phải dùng khoan để mở ra. Họ thấy mẹ không hiểu bà có món trang quý giá gì trong đó, đến nỗi phải cắt bỏ nó. Mẹ đến phòng ra. Trong đó có thêm một lớp giấy bao bọc, và cùng là một bao bì. Mọi người tò mò, hỏi họ không hiểu trong bao bì đó có cái gì. Bao bì đó đựng cái chèn chèn thành Công Dân Mỹ của bà. Ngoài ra, không có gì khác. Chèn chèn thành công dân Mỹ của bà để coi quý trọng như bảo vật, quý hơn bất cứ loại báu vật nào của cả. Vâng, trở thành công dân Mỹ là điều bà trân quý nhất. Ngày nay, nước Mỹ cũng nên quý trọng điều này, dân chúng của mình như vậy.